

[Landbrugsministeren.]

Prisudviklingen for de 5 vigtigste af Landbrugets Eksportartikler ved en Sammenligning mellem Priserne for sidste Uge i Juli Maaned fra 1932 til 1935.

Smørprisen var i 1932 170 Øre pr. kg, i 1933 165 Øre, i 1934 160 Øre og i 1935 180 Øre. Det er en Stigning paa 20 Øre pr. kg eller 12½ pCt. Ægprisen var 82 Øre pr. kg i 1932, 76 Øre i 1933, 76 Øre i 1934 og 96 Øre i 1935, en Stigning paa 20 Øre pr. kg eller 26 pCt. Salgsprisen paa Heste var i 1932 650 Kr. pr. Stk., i 1933 750 Kr., i 1934 800 Kr. og i 1935 900 Kr. Det er en Stigning paa 250 Kr. pr. Stk. eller 40 pCt. Slagtekvægts Pris var i 1932 17,5 Øre pr. kg levende Vægt, i 1933 20 Øre, i 1934 23 Øre og i 1935 35 Øre, en Stigning paa 17,5 Øre eller 100 pCt. Flæskeprisen var i 1932 82 Øre pr. kg, i 1933 126 Øre, i 1934 150 Øre og i 1935 168 Øre — en Stigning paa 86 Øre pr. kg eller 105 pCt.

Stigningen er mindst for Smør, hvor den laveste Pris først er naaet i 1934, og hvor Stigningen kun udgør 12½ pCt. For Smør er der gennemført Handelsaftaler med forskellige Lande samt Importforbud til Værn for den indenlandske Smørpris. Smørproduktionen er vel nok det svageste Punkt i Landbrugsproduktionens Rentabilitet og det vanskeligste at forbedre ved andre Foranstaltninger end dem, der er gennemført. Til Trods herfor er det Hensigten, at Landbokommissionen skal gøre et Forsøg paa at undersøge Mulighederne herfor.

For Æg er Stigningen, som nævnt, 26 pCt., og den laveste Pris noteres baade i 1933 og 1934; ogsaa her er der truffet Handelsaftaler og indført Begrænsning af Importen.

Hestepriserne var længst nede allerede i 1932, og Fremgangen er ca. 40 pCt. til 1935; der er gennemført baade Handelsaftaler og Importbegrænsning, skønt Importen overstiger Eksporten.

Til Forbedring af de ualmindelig lave Priser for Slagtekvæg er der anvendt baade Handelsaftaler, Importbegrænsning og pris-hævende indenlandske Foranstaltninger, og her er Prisstigningen fra 1932, hvor Prisen var længst nede, 100 pCt.

Endelig for Flæskestens Vedkommende, hvor der foruden samtlige de ovennævnte Foranstaltninger ogsaa er indført Begrænsning af Produktionen og Eneret for Landmænd til Produktion af Flæsk til Eksport og Salg paa Hjemmemarkedet, er Stigningen fra 1932, hvor man var længst nede med Prisen, til 1935 105 pCt.

Som man vil se, er Opgangen størst, hvor Reguleringerne og Indgrebene er mest vidtgaaende og effektive.

I Forbigaaende skal lige nævnes, at Produktion af Roer til Sukker og Kartoffler til Kartoffelmel er sikret for en Kreds af Landmænd i de Egne, hvor der er særlige Betingelser for disse Produktioner, og til Priser, der ligger langt over Verdensmarkedets.

Som man vil se, er der for alle Landbrugets store Eksportartikler gennemført en Række Støtte- og Beskyttelsesforanstaltninger af meget vidtrækkende Omfang, og Virkningerne heraf har været meget værdifulde.

Da alle disse vore Eksportvarer stammer fra Husdyrproduktionen, har det naturligvis ogsaa været af stor Betydning for Produktionens Rentabilitet, at de nødvendige Raavarer hertil, som maa indkøbes fra Udlandet, har kunnet købes til smaa Priser; det gælder f. Eks. Kunstgødning og Foderstoffer, men ogsaa Korn, hvoraf vi i de sidste 2 Aar efter Nedskæringen af Husdyrproduktionen har indført 8—9 Mill. Tdr. aarligt, tidligere det dobbelte.

Jo lavere Priser desto større Fortjeneste for den samlede Husdyrproduktion, for Eksporten og for Landet som Helhed. En Nedgang paa 3—4 Kr. pr. Td. udenlandsk Korn betyder 20—30 Mill. Kr.s Gevinst.

Alligevel har der i de sidste 2—3 Aar stadig været Krav fremme om en lignende Beskyttelse mod Dumpingindførsel af Korn som for de andre Produkter lige fra Flæsk og Smør til Sukker og Kartoffelmel. Det har hidtil været meget vanskeligt at opnaa Enighed mellem Landmændene om denne Beskyttelse — ganske naturligt, da en meget stor Del af Landbruget er Kornkøbere —, i Landbokommissionen har man regnet med ca. 160 000 Landmænd. Af de resterende ca. 50 000 er vel ca. Halvdelen hverken Købere eller Sælgere og har derfor ingen Interesse af Betydning i Spørgsmaalet. Tilbage bliver der vel ca. 25 000, som har meget stor Interesse i højere Kornpriser.

Da Priserne for Korn i det sidste Halvaar er gaaet ned, saa de nu ligger ca. 3—4 Kr. under de Priser, der var Enighed om ved sidste Kornlov, der udløb med Udgangen af August i Fjor, og de Priser, der opnaaedes sidste Efteraar efter Kornlovens Ophør, og da Priserne for Husdyrproduktionen, hvorigennem Kornet udnyttes, som jeg tidligere har nævnt, er undergaaet en ikke ubetydelig Stigning, kan der ikke med Føje indvendes noget imod, at ogsaa det kornselgende Landbrug værnes mod Dumpingkonkurrence